

Позорит
у нас поше
Св. Св. Св.

БЛАГОПРАВІЕ.

ЧАСТЬ ПЪРВА.

Съ кой начинъ трѣба да си държимъ тѣлото.

I.

Точността, съ която чловѣкъ пази естествено-то положеніе и редовното мърданіе на тѣлеснитѣ си части, съставя благопратието.

Дѣцата, които често поднадатъ въ пороцитѣ на злонпратието, сж длѣжни най напрѣдъ да отбѣгватъ смѣшно-то свиваніе, което уприличава тѣлото на не добрѣ распоредена машина. Небрежливото ходеніе е личенъ знакъ на мързелтъ.

Трѣба дѣцата съ голѣмо вниманіе да ся вардѣтъ да не клатѣтъ непрѣстанно и безъ никаква причина тѣлеснитѣ си части, нито да искривяватъ тѣлото си прѣди да начнѣтъ да говорѣтъ.

Онія, които обычатъ да сж въздигатъ и гордели-вятъ, не сж достойни за похвала; тѣ съблазняватъ дру-гитѣ, понеже гордостъта е нетърчимъ порокъ у чело-вѣка, а най повече у хрїстіянина. Высоката мисль, която сѣкой чловѣкъ има за зачалото си и за бжд-ността си, е доволна да му даде оная важность, що вдѣхнува почетъ. Трѣба тая висока мисль да ся упра-влява отъ благопратието, да ся съдружава съ ирилично